

ОСОБЕНО МНЕНИЕ **на съдията Стефанка Стоянова**

Особеното мнение се отнася до частта от решението, с която са отхвърлени исканията за установяване противоконституционност на създадената с § 31 ЗИДЗСВ ал.4 на чл.116. Същата считам за противоречаща на чл.127, т.1 и чл.128 от Конституцията поради следното:

Посочената ал.4 от чл.116 ЗСВ изключва процесуалната възможност за прекратяване на наказателното производство от прокурора. Според нея, ако прокурорът намери, че наказателното преследване следва да се прекрати, той е длъжен да сезира незабавно съда, който се произнася по реда, установен в Наказателнопроцесуалния кодекс. Текстът е вече в сила, а все още липсва установен процесуален ред и за сезирането на съда, и за произнасянето от него при такова сезиране. Но съществено е друго.

Конституцията съдържа разпоредби, съгласно които предварителното производство по наказателни дела се осъществява от следствените органи (чл.128), като прокуратурата привлича към отговорност извършилите престъпления лица (чл.127, т.1), а от съдилищата се осъществява правораздаването (чл.119, ал.1). Съпоставянето и анализът на тези разпоредби обосновават извод за конституционоустановеност на:

1. Двата стадия на наказателния процес – предварително производство и съдебно производство;

2. Органите, на които се възлага изпълнението на съответните процесуални действия във всеки от стадията. Те са: а) прокуратурата и следствието за предварително производство, където се решава въпросът, дали следва да се повдигне обвинение пред съда, и б) съдилищата за другия стадий, а именно за съдебното производство, където всъщност се извършва правораздаването, като се решават всички въпроси във връзка с наказателната отговорност – извършено ли е деянието, виновно ли е осъщественото, съставлява ли престъпление, подлежи ли деецът на наказание, какво наказание трябва да се определи.

Осъществяването на предварително производство обхваща всички процесуални действия от образуването до окончателното му завършване. То включва и прекратяването на наказателното производство, когато основанията за това са възникнали и са били разкрити в хода на предварителното разследване. Ето защо конституционносъобразно е прекратяването в тези случаи да бъде извършено не от съда, както предвижда новосъздадената ал.4 от чл.116, а от органите, на които основният закон е възложил провеждането на предварителното производство. Разбира се, това не е пречка за въвеждането на съдебен контрол, какъвто се препоръчва в т.1, ал.3 от раздел първи на Проекта на ООН за основните правила на наказателното производство.

Нещо повече – тъкмо препоръката да се предвиди производство за съдебен контрол предполага наличието на постановен акт от органите, изпълняващи функцията по повдигане и поддържане на обвинението. Без такъв акт намесата на съда не би представлявала контрол, а ще бъде дейност по самото извършване на предварителното производство, противоречаща на чл.127, т.1 и на чл.128 от Конституцията.